

8) *Vurdering af konsekvenser af lovforslaget*

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ Merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede § 1, nr. 4, hvorefter det nuværende Tilbageholdelsesnævn nedlægges, og der oprettes et nyt ankenævn, Ankenævnet for Søfartsforhold, der fremover bl.a. skal behandle de sager, der har hørt under Tilbageholdelsesnævnet.

Til nr. 2

Ændringen er en konsekvensændring. Efter de gældende regler er det nuværende Tilbageholdelsesnævns afgørelser endelige. Som følge heraf er det fastsat i § 17, stk. 1, at økonomi- og erhvervsministeren ikke er øverste administrative myndighed i disse sager. Tilsvarende er der i lovforslagets § 1, nr. 3, fastsat, at det nye Ankenævn for Søfartsforholds afgørelser skal være endelige. Der er derfor sket en konsekvensændring af henvisningen fra § 21, stk. 2, til § 21, stk. 3. Det bemærkes, at også afgørelser truffet af det nuværende Besætningsnævn og Helbreds-nævnet for Søfarende og Fiskere er endelige, jf. besætningslovens § 16, stk. 1, og § 1, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 903 af 28. september 2000 om Helbreds-nævnet for Søfarende og Fiskere.

Til nr. 3

Efter de gældende regler kan ministeren, såfremt denne henlægger sine beføjelser til Søfartsstyrelsen eller anden offentlig myndighed, fastsætte regler om klageadgangen, herunder bestemme at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Be-

stemmelsen omfatter efter sin ordlyd ikke de tilfælde, hvor Søfartsstyrelsens beføjelse til at træffe afgørelse ikke beror på en delegation fra ministeren, men fremgår direkte af loven.

Denne sondring forekommer ikke hensigtsmæssig på søfartsområdet, hvor Søfartsstyrelsen træffer langt hovedparten af afgørelserne direkte med hjemmel i loven. Det findes derfor uhensigtsmæssigt, at der ikke også i disse tilfælde er hjemmel til at fastsætte nærmere regler om klageadgang, f.eks. om fastsættelse af klagefrister eller om, at administrativ klageadgang til Økonomi- og Erhvervsministeriet kan afskæres i sager, der forudsætter en særlig teknisk eller søfartsfaglig sagkundskab. Retsstillingen vil efter forslaget minde om retsstillingen på andre områder under Økonomi- og Erhvervsministeriet, f.eks. på Erhvervs- og Boligstyrelsens og Sikkerhedsstyrelsens område. Såfremt der måtte vise sig et behov herfor, vil klager over Søfartsstyrelsens afgørelser kunne henlægges til det nye ankenævn.

Til nr. 4

Lovforslaget indebærer, at der oprettes et nyt Ankenævn for Søfartsforhold, der skal behandle sager, der hidtil har været behandlet i de tre eksisterende klagenævne på søfartsområdet, Tilbageholdelsesnævnet, Besætningsnævnet og Helbreds-nævnet for Søfarende og Fiskere. Tilbageholdelsesnævnet er nærmere beskrevet her, mens Besætningsnævnet er beskrevet under § 2, nr. 3, og Helbreds-nævnet for Søfarende og Fiskere under § 5, nr. 1.

Tilbageholdelsesnævnet er reguleret i § 16, stk. 4, og § 21 i lov om sikkerhed til søs, jf. lovbekendtgørelse nr. 627 af 26. juli 2002. Nævnets formand skal være dommer. Medlemmerne, der skal besidde teknisk el-